

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1763/2019
29.08.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Гордана С. Булатовић, адвокат из ..., против туженог АД „ББ“ ..., чији је пуномоћник Љубиша Павловић, адвокат из ..., ради накнаде штете због мање обрачунате зараде и исплаћене зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 105/19 од 25.02.2019. године, у седници одржаној 29.08.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 105/19 од 25.02.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 105/19 од 25.02.2019. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П1 983/15 од 05.11.2018. године, ставом првим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћеног дела зараде за период од марта 2014. године до јануара 2015. године исплати 57.147,00 динара, са законском затезном каматом, сходно Закону о затезној камати на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавеже тужени да му на име неисплаћеног дела зараде за период од 01.10.2012. године до 30.09.2015. године исплати 801.077,23 динара, са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе одређене овим ставом изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 20.217,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате, а за износ већи од досуђеног, за још 149.935,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, захтев је одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 105/19 од 25.02.2019. године ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе странака и потврђена

првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му накнади трошкове жалбеног поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован захтев туженог којим је тражио да се обавезе тужилац да му накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. ЗПП.

Тужени је дао одговор на ревизију.

Према члану 404. Став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр72/11, 87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име неисплаћеног дела зараде тужиоцу. О овом праву тужиоца и висини тражене накнаде нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Стога, како на основу напред наведеног следи да у овом случају нису испуњени услови прописани чланом 404. Став 1. ЗПП, врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате разлике зараде поднета је 24.11.2015. године. Вредност предмета спора је 801.077,23 динара. У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора од 801.077,23 динара очигледно не прелази 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП, то је одлучено као у ставу трећем изреке.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом и другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић